

NOGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt.
Evszájadra 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajczár.
Külföldi kifizetésnek B.-Gyarmat.

A lap melléki részére s a nyilvántartás minden közlemények s szerkesztés költsége.
Bel- s külföldi hírlapok számára hirdetésnek el-fogad. Káry Károly hirdetésnyelv-írója
Budapest, 2. deb. utca, 14. sz. 2. ajtó.

Hirdetéseik árja:
Öt hasábes poltiszor 6 kr. Bélyeg minden beik-tatásnál 50 kr.
Nyilvántartás garmondá sora 20 kr.

Nagyság és időtartású hirdetések juttatásának csak a legelőzőknek.
Külföldi pénzbe reklamatú, s hirdetések s külföldi kifizetés.

Előfizetési felhívás

**„Nógrádi Lapok”
1878-ik évfolyamára.**

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Evszájadra 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz érkezve, — legelőző számban postautalványnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendő.

Itt a tavasz.

A romények évzaka elérkezett, melege felolvasztá az utolsó havat, s a megpihent föld kitarja kobelét, hogy megadja gyermekeinek mindazt, mit az élet megkíván.

A föld gyermekei azonban hátlatlanok a közös anya iránt. Buzakalászt rengető töreit száguldó paripák fogják ismét összetiporni, s termékeny talaját emberi vér fogja megáztatni. — Az anyák panasztát nem hallgatják meg az ég.

Itt a tavasz. De passzrahang helyett ágyudörej üdvözli azt.

A 60 millió kölcsön megszavazása nagy napokat teremt monarchiánkban is. De e nagy napokra, ha bekövetkeznek, pirulva fog visszamlékezni az utókor.

Nemzetek kelnek ki százados álmaikból, s nemzetek tűnnek el a

föld színéről, lobukva a hatalom óriási polcáról, hogy vérükkel fessék a földet, melyen megállani nem tudtak, s melyet meg védeni nem bírtak.

Az egységes eszméket akarjuk diadalra juttatni; de pirulnia kell a XIX-ik századnak, hogy ezen egységet nem a műveltség szelíd, de a hatalom kétoldali fegyverével kell keresztülvinnie.

Tehát ez az a kor, melyért milliók epedtek. — Nem. Esután jó. Csakbogy a küzdésben nagytrúró nemzetek vesznek el, s elpusztultak óbrédnek fel. Sajátságos biz ez.

De abban az erős hitben élünk, hogy nagy rázkodás után mély csendesség következik.

Itt a tavasz! Virulni fog a természet, százazrek csontjai közt feslik a szerény ibolya s lány inogással csókolja a hazájokért elvérzett derék nemzet fiainak jeltelen sirjait. Bús sokogás közt nézi a vándor elpusztult házak csendes boldogságban élt, kihalt, kiölt, kikerggett lakóinak helyeit, virázzó városok rommaradványai között, üvöltő vadak tanyáján borzadva rohan át.

Egy év előtt élet uralgott, egy év után halál ütötte fel rémes diadalának kétségbeesztő zord jeleit s ottól fuladt a levegő. Kétkedve teszi napi munkáját a családapa, reazketve öleli az édes anya kobelére gyermekét, midőn elgondolja napjaikban a kétes jövőt, a borús láthatárt

látva, a kitörő vihart szemlélve.

Csüggedés mindenütt.

Van okunk erre?

Van, de nem szabad gyáván meghunyászkodnunk.

Tomboljon a vihar, jöjjön aminek jönni kell, edzett karokat találjon.

Munkásság; szorgalom, az, mely erőt ad a csüggedés napjaiban.

Nem gondolnak a méhek a viharral, csendes munkássággal gyűjtik a mézet. Mi is a tavasz közeledtével haladjunk tovább, a munkásság, a tevékenység örömet száll s a csüggedést enyhíti. Rejtse bár mit magában a közel jövő, meg ne rettenjünk. E haza felett nagy viharok tomboltak már, és mégis itt vagyunk, mert Isten velünk van. S ha Isten velünk, ki ellenünk!

Politikai szemle.

A magyar delegáció egyhangúlag megszavazta a 60 millió kölcsönt. A jelen körülmények közt, midőn Oroszország s Anglia lázra hívvel folytatják a fegyverkezést, habár „nehéz szívvel” is, de mégis meg kellett szavazni a kölcsönt, mert a kormányt nem lehet ott bagygni a kátyúban. Most a nagyhatalmak pusztá kezdeményezése is óriási apparatust és tömérdek pénzt igényel, nem még egy bekövetkezhető háború. Már pedig azt mindenünk érzi, hogy érdekeink fenyegetve vannak, s hogy államlalkulással s a déliai államok megizmosulásának tényével állunk szemben.

Anglia nagy előkészületeket tesz, de politikája oly titokteljes, hogy igen bajos kihasználni belőle. Egyrészt biztosnak hiszik Anglia s Ausztria-Magyarország szövetségét, másrészt pedig az birlik, hogy And-

rásy semmi tekintetben nem küldte le magát Angliának.

Oroszországban az ujencsozás, a csapatok összpontosítása, a hajók felfegyverzése, mind oly jelek, melyek nyomasztó hangulatot idéznek elő.

A gyűlés jog korlátozása tárgyában kiadott minisleri rendeletet Pestmegye alispánja végrehajította ugyan, mindazáltal tekintve azt, hogy az rendőri intézkedéseket tartalmaz, s hogy a gyűlésjogi jog sem régebb sem újabb törvények által korlátozva nincs, s hogy az oly fontos joggyakorlat, melynek szabályozása alkotmányos országban nem rendeltéleg, hanem törvényhozási-lag eszközölendő; emélfogva e rendelet az érvényes közgyűlés elő fog terjesztetni, azon indokkal, hogy onnan e tárgyban a képviselőkhoz kérvény intézzenek.

A rendelet a következő:

Népgyűlések tartására az engedély akkor adandó meg:

1. Ha a népgyűlések összehívása iránti szándék a népgyűlés megtartásáról nem mint eddig 24 órával, hanem legalább három nappal előbb szabályszerileg bejelentetik.

2. Ha a népgyűlés megtartását 6—10 oly tekintélyes helybéli egyén kéri, kiknek megbízhatóságáról a népgyűlést engedélyező hatóság meg van győződve úgy, hogy azok jóállása mellett az illető hatóság saját felelőssége értekezésben is a népgyűlés tartását megengedhetének véli.

3. Ha a népgyűlés megtartását bejelentő egyének irásban kötelezik magukat, hogy nemcsak a népgyűlésben, de az ott és annak következtében összehívott nép által utólagosan is elkövetett minden kérésért és kihágásért a felelősséget magukra vállalják.

A honvédelmi miniszterium az idegi hadgyakorlatokra vonatkozó rendeletet legközelebb adta ki. E szerint az 1869, 1871 és 1873. évből sorozott tartalékosok fognak behivatni.

TÁRCZA.

Károly Lajos sikerült ódája.

Meczenásához.
(Horác I. könyv 1-és óda.)

Meczenás! — Te, kinek királyok ósáid,
S édesen táplálod szívem örömeit, —
Gyönyörködnek sokan, ha imé tengelyen,
Felverhetik a port Máru — térti voronyán;
S kerülve sorompók korlátait a korák,
Ha pályabérül a jules pálmát nyerek;
Az egakbe — vélik — hogy emelkedtesek,
Hol halandók sorost végnik mint istenek. —

Ha — boldog, ha zajgú választók csoportja
Tisztelegre emell, s vállaia meghordja; —
Amaz — ha mindazzal megtárai telnek,
Amjt csak Libya szértén sepornek.

Ki ősi telkeit vígán szántja veti,
Ha Áttalusz kinevlt ígróid is neki,
Fél nem ültethetőd cypriai szalakra,
Hogy mint hajos a béz habokat hangana.

Siktengeren ha szél és hab vinnak tusát,
Megesppen a kaladr, s dicőéri stihonát; —
Majd rousolt hajját újra megtákolja;
Kld-g a hon neki, kincszre vágyik monja.

Egyik az ó börtől sjkát el nem vonja,
Kés reggelig tart nála a tivornyá,
S mont e suttogó lomb árnyában szundikál,
Majd a szentelt patak enybe forrásnál.

Mást — sörmső óbront a harcolt kárt hangja
S anyáktól átkosolt háború szibajja,
Kéan diderg a vadász a serden leshelyen.

Nem törődve gyöngéd, s rá váró hitvesem:

Ha az édes-szarvat ké ebe forgatja,
Vagy háltól emkitett az erős vadkanja . . .

Ha istenek között képrelem magamat,
Ha kémi homlokem tudós babérfontat;
S ha anélgöl kébsem szögő hurjaira
Béru-bájos hangot az Pelyknyala:
Földi álmektől lelkem óda rüppen,
Hol Nymphák a szatyrok kényő táncza lábbon.

Halantós háltók közt engedés nekem helyet:
Megtém fejemmel a csillagos eget.

Zrínyi, a költő.

— Történelmi kora. —
Irtó: V. Sárfy Ignác.
(5-ik folytatás).

III.

Gróf Montecuccoli Rajmund.

Az 1660. és a következő években Magyarországának a Dunántúli része a közreműködés tárgya volt. Egy rejtélyes rabló társulat alakult e tájon, rabolva, pusztítva mindenfelé a nélkdi, hogy iszonyú tetteiket meggátolni lehetett volna, rettegve gondolt mindenki reájok s borzadva vetett keresztet a nép, ha netán o társulat valamellyikét látta; mindannyi ólarcost visolt, kivéve főnöküket, ki erős, izmos természetű idegen arcú sörfű volt; tükés szakállá, sűrű szemöldök, mélyen az űregyekben fekvő, de villámokat szóró szemel méltán a legbátrabb szívét is rette-

gésbe boshaták; azon űrdögi kecsaj, mellyel áldozatait végyonaglásában kínészté, azon hideg, fagyos mosoly, melyre a tárdánálva könyörgöket méltatá, iszonyos lálté el az ember kobelt. Ki volt? Hossan jött? senki sem tudhatá s a nép őt csak „Vörös Kőpeny- nek” nevezé azon tűzvörös kőpenyről, melyet magáról soba lenem vetelt, szarvédélyes arczkifejzése volt, hajlama kőrűyandó, s a külföde kiejtés, mellyel a magyar nyelvet beszélte, illelőleg űrté, olasz származást bizonyít. Hol lakott? senki nem tudhatá, Ott mindenütt, hol a körülmények kívánták; ma a szöke Duna hullámai látták rémes letalakját, holnap már a Kárpátok hórcza lakarta el a kutatók elől. Tetteik a legnagyobb titokba burkolrák; raboltak gyilkoltak s midőn már lépteik nyomában véték magukat a kutatók, oly hirtelen tűntek el, hogy minden további űldözés eredménytelené lön, megjelentek nyilvánosan a városokban s a szegény nép űnkényt adá nekik vagyonát, tisztelettel vezették földelük alá, mert tudták, hogy csak egy gyanús kobintót ellenük, irtóztató halált von maga után. Hasztalan volt minden keresés, soba meg nem tudták, kik e rejtélyes lovagok. Tetteik korlátlanok valának s hírok Námethont úgy, mint a mellékirtományokat reámllettel űlté el, míg végre a császár figyelmét is magára voná.

Egész hadjárat indítottát most ellentk, azonban hasztalan, eredményt felmutatni nem voltak képesek. Számítalmatlan a katonák közt jelenék meg félalmetes társával a vérengző harapja, s midőn már-már őt kezökben lenni vélték, ép oly rejtélyes módon — mint jött — eltávozott. Borzalmas regék tárgya lön e rablóhős a hazában, s tudatlan nép felsőbb lénynek tartotta őt, ki az űrdöggel esimborál, a bátrabb rettegott őt, mint tükös ellenlőit, a tudós bálmlta őt, de kobltében a reámlletet elnyomni nem bírta. Jól jegyezzük mi is e borzalmas lovagot, mert bosszélytunk folyama alatt, neki is tevékeny szerep jutott, egyébiránt egy pillantás elég arra, hogy ki nem űrálhetjük omjékünkéből soba.

Magyarország egyik regetyes vidékén a vörös balaobjében egy nem épen nagy, de mégis elég tágas terjedelmű falsoska állt. Kieded patak fut el melletté, partjain gyönyörű, élénkzöld mező terül el. Igénytelen lakosai vannak e falucsának, mert a nép tudatlan s együgyű, de jó szívű; vallásosság, erkölcs, felebarátii szeretet él szivében, nem ismer haragot, gyűlölséget, embertársával megosztja a miye van; büszsőségének bíre messze vidékre kitarjed. Templomát, mely egyetlen a faluban, szorgalommal látó-

As ujjasszonyokról.

Társadalmi cikk.

A legszép nap a nő előttében a menyegzői nap; oly nap ez, melynek jelentőségét csak kevesen tudják egészen hűdeléssel fölfigyelni: aki átéli, és a — hírlapíró. Amaz előtt egy új világ fűgőnye lebben föl: az egy új világot terem annak költésében. Az átéli az éden küszöbét, és szépségétől elragadtatva, járja be annak eddig elzárt utait: és csak a küszöbön áll ugyan, és innen tekint be a paradicsomnak nevezett világba, de képeletének megrészelt szemével előbb látja az utakat, melyek a jölét legomiba vezetnek, és előbb sájt a repkény-műtő lapokat, melyek a romlás karaváno előt csábítólag lobognak, és melyek az éden mámoros lakói előtt gyakran észrevétlenek maradnak, mert a nők mégis csak Éva utódai.

A hajadon átfordul a küszöbön... Én itt hagyva pártját, magára ölti a menyecske úde pongyoláját. Ép ez azon fűge-falával, melylyel nagyon ügyesen kell takarítani; mert a testet befűdi ugyan, de gyakran kimutatja a lélek mestelenességét.

A hírlapíró el van ragadtatva e korszak által; a póris elnevezése: menyecske, mely egy kis „menyországot” akar jeleníteni, legalomba éjti, de a költészet, mely most már amannak életében nyilvánul, őt csak ábrándjaival hagyja magára, és a menyecske irányában ő is csak az oktató, a tudós szerepét öhajlja játszani, amár gyakran észbe jut az Arany tudósia, kinek nagy lett volna a tudománya, de kevés volt hozzá a vágott dohányja. Megkísértem ama szerepet (nem az Arany tudósia) magam is játszani, azonban megjegyeztem, hogy ez irányban némiben Swift íratit követem, azon Swiftét, kinek ismert nagy tudománya a nők iránti kiváló gyűlöletével egy színvonalon állott.

A nőket én ugyan egy világról sem tartom gyűlöletesnek, sőt inkább gyűngősem, hogy nagyon is bálványuzom a szépség azon részét, melyet erre érdemesnek tartok, vagyis a nőket, kik nek a szó nemesebb értelmében; de hisz oly kötevek az utak, melyek az ujjasszonyok előtt állanak, s ha nincs, ki őket kalauzolja, vajmi gyakran lépnek oly végtelen údványokra, melyeket csakugyan gyűlöletük követi őket.

Ha tehát ezen ballépésektől megóvándók az ujjasszonyokat, tanácsokkal látjuk el őket, nem foghat beöndöket senki sem, ha még oly nagy imádója is a nőeknek, lovagialansággal vádolni.

A nőre, mihelyt az ujjasszonyok sorába lép, két kiváló kötelesség teljesítése háramlik. Legyen nő a szó nemesebb értelmében, és legyen *szelvény* azon mértékig, amint ezt minden nőnek a háza iránti szeretet kell, hogy előírja. E föladata megvolt azon-

ban már mint hajadonnak is, és így áttértek az első lépést teljesítéséhez vezető jószakaru tanácsok adására.

Igen öhajlandó, hogy az ujjasszony szelvény szerény magaviseletének megváltás-találódval ne legyen szelvény; mert azon nők, kik házasságuk után oly fönnmen becsülnék, és modoruk, társalgásuk, hangjuk oly feltűnő, mintha az egész társasággal megértetel akarnák, hogy de bizony nek már nem leányok, azon föltörést költetik az emberben, hogy fértjhez menetlők előtt viselőik csak igazi természetük visszatarthatóztatás és elpalástolása volt.

A nő ne akarja társaságokban vagy mások előtt férje iránti gyűngéd szerelmének jeleit fitogtatni; mert ez a bolátlóbbak s illemtudók előtt visszataszító, sőt az ily nyilvános szédelgőt, sem is merem kimondani minnek is tartják. Ennek kifolyása az is, hogy a társaságokban a nő udvariaságára és ügyelmére minden férfi több igényt tarthat, mint férje.

Egy rendkívül kárhözátandó gyűngőség van a legtöbb nőnek: a *pipere utáni rogy*.

Kár, hogy miket, kikért öltözködnek, nem vesznek be tanácskozásukba az öltözködést illetőleg. Mi a szöretök árából szelvény elengedünk és sokkal jobban becsülnék, sokkal inkább szeretjük a női, ki több gondot fordít az egyszerű csinosaságra, tisztaságra és különösen magaviseletére, hogy az kedves, meggyőző legyen. Gyakran megtörténik, hogy mikor a czifraságot és csinosaságot egyfűst alatt akarják elérni, az egyikre és vajmi gyakran az utóbbira nézve a rövidbelet húzódik.

Az öltözködésre nézve Swift egy barátjához intézett levelében szűri szóra a következőket mondja:

„Szeretném ha a nő a czifrázkodást csak szükséges boldóságának tekintend. Azt nem kívánom, hogy feltűnően divatellenesen öltözködjék; de azt igen, hogy ne kövesse a divatot rögtön és mindenképpen. A női öltözködés, hogy öltözködés mindkét vagyon állásánál egy fokkal jejjebb legyen; hogy egész lelkéből vesse meg azon kiütötteket, melyeket drágább és finomabb öltözetének közzöhöghet, mert az nem teszi a női sem szebbé, sem ifjabbá, sem jobb erkölcsűvé, sem erőnyesebbé vagy becsesebbé.

G. M.

Gazdaszat.

(A mezőgazdaság érdekében, a közigazgatási miniszter az Országgyűlésnek a közigazgatási bizottságokhoz intézett körrendelete.)
Azon körülmény, mely szerint hazánkban a keresetforrások között a mezőgazdaság mérv és terjedés tekintetében minden egyebet messze fölülmúl és valamennyinek

alpját, a kővagyonosság és adóképeségnek alapját képezi, elutasíthatlaunl követi, hogy fejleszítésére a kormány és a hatóságok által a többi érdek fölötti kiváló gond fordítsanak.

Az 1876. évi VI. t. cs. által szervezett igazgatási bizottságokban, — melyben minden állami és község képviselve van, hiányzik azon közeg, mely az oly kiváló fontosságú mezőgazdaságot minden ágát, annak fejlődését és hanyatlását ügyellemmel kísérve, érdekeit képviselendő. Ezen hiányt, miután hivatalos organumoknak e célból való fölállítása ez idő szerint nem eszközölhető, a közigazgatási bizottság válaasztott tagjai volnának leginkább hivatala pótolni, kik miután többnyire gazdaszáttal is foglalkoznak, leginkább képesítve is vannak az ország fölvirágzásánál oly nagy tényezőként szereplő közigazdaszat meggyűltésére.

Ha ezek mindegyike magára vállalva a gazdaszáti élet egy-egy ágának különös gondozását, ha az ilykénnt gondjuk alá vett gazdaszáti ágat illetőleg az általuk tapasztaltak folytán észrevételeiket a bizottság üléseli megteszik, ha azok mindönike időszakonként jelentést tesz ott a gondjaira bízott ügy miként állásáról és az észlelt hiányokról, a fölmerült bajokról és nehézségekről, az azok elenyésztése végeit tett intézkedésekről és ezek sikeréről, ha javaslatba hozandja azon intézkedéseket is, melyeket csak a kormány fogantathat, vagy a melyek a törvényhozás által teendők meg: úgy kétségtelen, hogy mezőgazdaságunk örrendetes lendületet fog nyerni és a virágzás azon fokára fog emelkedni, melyet hogy elérjen, mindnyájan öhajtjuk.

A mezőgazdaszat következő ágai azok melyek különös gondozást, külön gondviselő organumokat igényelnek:

1. A vetések, termények, gyümölcsösök, szőlők és takarmánytermő rétek időnkénti állása. s kimutatása annak, hogy a termények melyike felet meg leginkább a törvényhatóság gazdaszái érdekeinek.
2. A fentírt gazdaszái terményekre károsan ható elemi és rovarok (úgy mint jég, árvizek, rovarok, egerek, rozsdák) fellépetése és terjedése elleni intézkedések.
3. Az állat-állomány állapota: járványok és betegségek; a jó apaállatok mikénti terjesztése, különös tekintettel a közleki gulyák és ménesekre; a közlelőknök kuttakkal oltása, a delelőknök befűtása; továbbá az e tércei haladás, úgy mint jelesebb fajállatok behozatala, tenyésztésük alapítása stb.
4. Gazdaszái munkás viszonyok: napszámberek munkákész hiány s ennek pótlása.
5. A gazdaszái haladás mozzanatai, u. m. földjavítás, öntés és lecsapolás, jobb eszközök és gépek terjedése, magnezésítés, gyümölcs- és szőlőkivétel.

6. A közleki fűskolák állapota, az utmellék, vízmosások begy oldalok és egyéb természetlen területek befűtése.

7. Az erdők kezelése, esőleg pusztítása, az erdők károslító viharok, rovarkárok és égések.

8. A csodók, a mestó- és erdőrendőri viszonyok állapota.

9. A törvényhatóság területén fennálló gazdaszái szakintézetek és szakoktatás, vándortanítók működése, nemkülömben a törvényhatóság területén létező gazdaszái, kertészeti borászati, méhészeti nygetek és más idevágó adóvetkezetek működése.

10. A földmeg gazdálkodás, az onul fölmerülő hiányok észlelése és az ezek orvoslását célzó javaslatok.

11. A mezőgazdasággal egybefűgő ipervállalatok, u. m. szesz vagy cukorgyárak állapota, és virágzása.

12. A mezőgazdasággal oly azorosan egybefűgő hazai ipar, ennek terjesztése, a terjedésnek notáni akadályai és az ezek megsűntetésére vonatkozó javaslatok.

Szemban a közigazgatási bizottság tagjaival nem szükséges ezen elősorolt gazdaszái ágaknak ránk nézve valóban eltekéred-sfontosságú érdekeit bővebben hangulynonom és meg vagyok gyűzödrve, hogy belátván ezen egyes gazdaszái ágaknak a közlelet és az ország fölvirágzására kibató nagy fontosságát, áthátva azon gondolatól, hogy údvé eredmények e téren csakis a közlede-költségek társadalmi öton általuk leendő fölbeasztése és folytonos táplálása, nemkülömben e téren kifejtendő hazafias tevékenységük által érhető el — a közigazgatási bizottság válaasztott tagjai készséggel vállalkozanduk a nekik szánt munka- és hatáskör betűtítésére és mezőgazdaszáttal bonnük oly organumokat fog nyerni, kik által a lebetű legjötökonyabb befűlyást fogja gyakorolhatni a gazdaszáti tövekonyaság minden irányban.

Távol van tőlem azt kívánni, hogy a közigazgatási bizottság tagjai folytonosan el legyenek foglalva az általuk elvállalt egyes ágazatok ápolásával; laudületére fog szolgálva az ügynek már annyi is, ha részint saját szemlelődéssük, részint pedig megbízható forrásból merítve szerzett tapasztalairól minden negyedévben jelentést fognak tenni.

Midőn tehát a törvényhatósági közlebizottságát fölkereső m, hogy az eddig előadottak szellemében jelölne ki válaasztott tagjai számára a fönt elősoroltakból a gazdaszái élet azon körét, melyet azok külön gondozásra vél bizandónak, felkérem egy-szetszemind, hogy e léiratom értelmében tett intézkedéseiről — melletteve azon egyes tagok névsorát, kire valamely ág gondozása bízott, — engem értesíteni sziveskedjék.

gatja s Hunyponapon egy sem marad el az istami szolgálatról, kivérón a rendkívül eseteket vagy betegségek. De van is rajtok iston áldása; messze vidékre kell mennünk, míg oly megelégedést találunk, mint it van, nem panaszkodik senki soma ellen s általában a boldogság őrzete látszik nyugodt s vidám arcaikon.

E fala Ompolyi!

Hiába keresünk most e kis helységet; természetesen mező borítja régi helyét s a valaha létező kedves falucska földé most dús, természetesen rönvávalakult; s esántóvető nem ritkán talál a földben éres edényeket, melyek jeltik, hogy valaha itt ember is lakott. Azon szomorú sors érte ezt is, mint a többit, a vad török csorda földig égőte a kiadó házakat, s a tökröteit szegény pór-nép ki tudja hová lett? elbocsátak fűjalk-mamán a gyermekkori tűzhelytől, magukhoz vevő kisdedeiket — mert másuk nem maradt — elmentek oda, hol még volt ember-szeretet s hol még a vad tatár nem mutatta szelvényétől kezdett.

Követen a falu melletti, sziklás bérez magasztán egy várkastély áll, erős, bevehetlen falak s tornyokkal. E vár ura gróf Montecuccoli Rajmund, az olasz származású hadvezér, kinek Leopold e birtokot kegyelem ajándokkal adta volt, s ki bírja szinte

a falat is, melynek lakosai neki mint jobb árnyok hódolnak. Magányosan áll a kastély, mert Montecuccoli, mint tudjuk, többnyire a császár személye körül van s csak ritkán látogatja meg e birtokot. Egyetlen leánya a bájos Ilma van csak itt néhány családval elszárhözva mintegy a világtól s ritkán mutatja magát, de ha mégis olykor kijő, a nép mint vódangyalát veszi körül a kedves teremést, mert ő a vidéknek valóban anygala; néces szegény, ki nem ismeré s a gyermekek is, ha látja lobogó égi termetét, örömmel fut karjai közé, mert tudja, hogy a szép Ilma ilyenkor adókaival halmozza el. Gyűngédén szerető gyermek volt e szép leány, s szelvényével csűgőtt atya kebele, hisz egyedül támasza csak atya volt, mert az édes szerető anyát — kire oly édes ábrándozással s annyi keservtel gondol vissza a bájos leány — már Olaszország forró égőre áltat a föld hideg hantjal takarják. A gyűngéd szeretőt a barcsodzott atya nem tudja méltányolni, hidegen utasít el magától a lányka hízelgő vonzódsáit, szelvénye nem gyökerezett meg az a mély szeretőt, mely egy szűlő szájta csak; a fegyverek zörgése közt, a halálcsikok közeplette elfűsült szive e mély érzelmetől; nem tudott mélyen szeretni, nem tudta visszogni lánya szelvénye mély vonzódsát. Mint

fűjt ez a szép Ilmának! mint peregetek le zápoként könyei a kert árnyas fái alatt a ilyenkor egy hosszú sohajjal zárta be sohajzeit s e sohaj végén mindig egy név rebent el ajkain, melyre mosolyra keltek bágyadt arcai, szemének tűzeállama a szokottál jobban lobogott.

— Gyulam! rebogte a bájos leány s lebahija fejt e márvány rhondellára, elmerongott a boldog emlékezésben. Ki volt e Gyula? egy ízben már láttuk, tán történetünk szinpadán még ezután is jut neki hely. Montecuccoli hidegen tudta nézni ez égi alakot, a tűze szemét, mely mint villám járta át a szivet, a kis szajt, mely minden perczben szerelmei mosolyog, igéző termetét, mely bájjal van tele? igen! hidegen látta az epedő szemét, a mosolygó ajakot s az éjezín haját, mert keblében onul s feketőbb érzelme honolt — a gyűlölet, melynek tárgya Zrínyi volt. Miért, meglátandjuk.

Pár bétre a leirt udvari jelenet után egy magányos hintó robog az ompolyi várhoz vezető öton, négy tűzes fekete lo által vonatva. A jai elzárták a bennülőket a nézők kíváncsi szemei elől, földelön gróf cszmer látszik, fekete ruhába öltöztöt kocsis patogtatá hosszú ostarát, melyből egy elég arra, hogy a telivér paripák, villámként

baladjanak tova. Háttul a bakon egyenrubás inas, magas kalappal, hosszú, sárga öltöny-nyel, kardtarsoláján ugyanazon cszmer, mint a kocsis földelén. A jármű belsőjében egy komoly férfi és egy tündérelig szép baran nő van. Lehetetlen az első pillanatra fel nem ismerünk őket, a férfi Montecuccoli, a nő leánya. Megérkezve a várba, szőlőnél haladtak a közös terembe, hol hosszú társalgás szűrdött az atya s leány között; mi csak folytatását hallgatjuk e beszélők.

— S miért e ráncok homlokodon jó atyám? oly buskomoly vagy, mióta lécsből eljövünk, halgatag s komor.

— Hallgass leányom, te chez nem értesz, országos gondok foglalkoztatják agyamat, e miatt távoztam az udvartól, hogy terveimet e magányban megérlelhessem; az udvar zaja, a fény e pompa egy elkábitják az ember fejét, hogy gondolkozni sem bírok; itt maradok nálad leányom, hisz oly rég nem láttam kiz kordotot, hadd lássuk van e sok virág.

— Oh atyám! — csöveg ürvendve a leány — kimondhatatlan örömet okoztál nekem, jobb is itt, mint a zajos udvarban; nézz ki az ablakon, mily pompás panorama terül előttünk, a szép zöld rét, a sűtöt erdőse, a kis falu, mind megannyi tündérképek itt, szebbek mint az udvar, dacsára

Losoncz, martius 18.

Martius 15-ikén este szép számú hölgy a férfiközönség gyűlt össze a kaszinó ter- meiben, hül a kaszinó első társas estélyét tartotta.

Valóban szerencsés gondolatnak kell tartanom, hogy e társas estélyek elcsője épen marcius 15-én a kogyelotes nemzeti ünnoppé vált napon tartott; mert ez estélynek épen a neveztem napon való tartásával azon nagy nap eseménye jutott kifejezésre s valóban méltó megünneplésre. Igen, hiszem e szép számú intelligens közönség megjelenésével nemcsak az estély iránti érdeklődésnek adott kifejezést, hanem az előre hatadás, a nemzeti művelődés eszméinek is, mi által valóban a nagy naphoz méltó ünnepet állt.

De lássuk az estély lefolyását.

A dalgyesület Huber K. „Nemzeti zászló”-ját valóban igen szépen adta elő. Az egész közönség szívvel szállt föl az ünnepi ima, mikor a dalgyesület énekelt:

„Isten! adj hazánk felett
Tiszta, szűz, tiszta éget...
... Mely tért anyai áram át,
Boldogított e szép hazát.
Adj erőt hű nemzetünknek,
Hogy azzal honunkat
... Nyelve
... Zengje által e hazát.”

A szent érzelmekkel megtölt kebel nyilatkozott a lelkes „éjlők”-ben s a viharos tapsolással, mely a dalgyesület előadását követte.

Ezután Kovacs Emil Beethovennek egy végtelenül ábrándos műveletét, a „Sonata quasi Fantasia”-t játszotta zongorán a közönség teljes tetszése mellett.

Most Köncs Elek, államfogyvasági igazgató úl az emelvényre helyezett asztalhoz e tart felolvasást „A föld keletkezéséről.” Érdekosen ismertette az ókori bölcsezetnek ide vonatkozó elméleteit majd az újabbkori bölcsezeteket is, azok közt különösen Kantot. Elmondta, mily szerepet játszott és játszik a földalakulásnál a tűz és a víz. Ismertette a vulkanikus, a platonikus és neptonikus képződéseket, legbővebben utógyalván természetesen a neptonikus vagyis lerakodási képződést, annak egyes rétegeit a rétegeket jellemző állati, a növényi maradványokat. Ezen, a tudomány mai álla-

vonán álló értekezés folyton érdeklődésben tartotta a közönséget s felolvasó a közönség zajos éljenzése s tapsai közt lépett le az emelvényről.

Ezt Kovacs Emil és Seidel Károly urak együttes zongorajátéka követte, kik Mendelszohn „Symphonia”-ját (a moll) a közönség tapsai kíséretében adták elő.

Most a szalmazól teremben tiszt. Holler Dániel úr emel poharat s emlékezik meg marcius 15-ikéről s azon dicső hazánkúróról, kinek neve e nappal oly szoros összeköttetésben van, Kossuth Lajórról. A mindkét teremben felharsant „éljen”-ek után a „Szózat”-ot énekelte a dalgyesület, melynek ezen ünnepi sorai:

„Meggfogva bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán”

A Rákóczy dalban felröppent ima teljesedéseként hangzottak.

Ezzel záródott be az estély zenei s felolvasási része; aztán kezdődött a táncz, mely éjfélt után egy óráig tartott.

Sajnos azonban, hogy ez estélyt nem élvezhette a közönség zavartalanul; mert mindjárt a Beethoven Sonatájának előadásától kezdve folytonosan erősbülő, gyors egymásutánban ismétlődő zaj hatott át az előadási terembe, mely zajnak paralyzáására később az ajtó becsukása sem volt elégséges. A zaj, hogy ne mondjunk, lárma, a felolvasáskor érte el tetőpontját, s tartott majdnem a „Szózat” ismétléséig. Ez igen természetesen, a közönséget megbotránkosította. Én ennek megemlítésével épen megbotránkosásnak akartam börtöt adni.

b.-x.

Irodalom.

A „Földmívelési Érdekeink” című gazdasági hetilap, melynek szerkesztését f. évi január hó 1-én Wágner László s. ki. műgyógyotemen a mezőgazdaságtan nyilván. rendez. tanára vállalta el; hatodik évfolyama, gazdag tartalma, díszes kiállítás és számos érdekes ábrája folytán, szakirodalmunkban méltán első helyen érdemel említést. Ezen lap 9-ik száma f. hó 3-án 1 és egyeneszű nagy íven, kövvelkes nagyérdékű tartalommal jelent meg: Az isleés mint nemzeti gazdasági tényező. Duka Marcellról. — Létértel küzdelmünk. Diószeghy Sándortól. — A marhavészről. Kranz Károlytól. — Gazdasági közlekedési eszközök. Wágner Emilről. — Két nagy ábrán látható a Decanville-féle gazdasági vasutrendszer gyakorlati alkalmazása, és pedig egy francia pezsgő-gyár pinceszélységeiben, továbbá az egyiptomi alkirályi csukornád ültetvényeiben. — Egy gazda levelei. Egy gazdától. — Adatok báro Nyáry Gyulának az „ösmegérés” elméletét illető szemelvények” című cikkéhez. Petrich Lajostól. Észrevételök Goböcsy Károlynak „a nyulak ellen hogy védjük a fákat” című cikkéhez. Csakó Sámuelről. — Megjegyzések Obláth Béniének a „Piszava-kefe” című közleményére. Sataril Sándortól. — Korizmics László beszéde a képviselőház február 12-ki ülésében a vámtarifa tárgyában. — Egyesületi közlemények: az országos magyar gazdasági egyesület febr. 24-én tartott közgyűlése; a nemzeti lovarda, lövőtele és vívóterem egyesít közgyűlése; a békésmegyei gazdas. egyesít által f. évben végrehajtandó nagyobb szabású műveletek; a kereszagi közbirtokosság február 21-ki gyűlése. — Irodalom. — Személyi hírek: kinovezések, előléptetések, kintüntetések és halálozások. — A természettudományi társulat pályázati hirdetése. — Hivatalos közlemények: a közgazdasági miniszter körrendelete a törvényhatóságok közigazgatási bizottságaihoz stb. — Közlemények az ipar, kereskedelem és forgalom köréből: magyar borkivitel, orosz gabna export. — Nyilvános felolvasások. — Jelentések a marhavész állásáról. — Különlélek. — Üzleti betiszámlo. — Hirdetési rovat.

A „Földmívelési Érdekeink” előfizetési ára egész évre 6 frt, félésre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Az előfizetések Légrádi testvérekhez (Budapeston, Nádor-utca 6. sz.) küldendők be. Ajánljuk ezen kitűnő gazdasági szaklapot t. olvasóink pártfogásába.

A Wágner László által szerkesztett „Falusi Gazda” 5-ik száma egy tömött íven

kövvelkes gazdag és tanulmányos tartalommal jelent meg: Minden birtokos birtokát és déle utai szegélyét fával ültetése körül. Grubicay Géától. — Nem kell a kaszával kényi. Kodolányi Antalól. — A „de Grace” nevű legkorábbi törpe borsó. I. kitűnően sikerült, ezen borsófaját természetesen nagyságban ábrázoló képpel. — Az Estalakk oszorosnyos megyék nyeseése Strabak Jánosól 1 ábrával. — Egy óreg gazda jegyzeteiből. Zilinszky Istvánól. — Martins havi teendők emlékeztetője. — Hasznos tudósítók. — Hirdetési rovat. Ezen népszavazás gazdasági lapot, melynek előfizetési ára egész évre csak 2 frt, melegen ajánljuk első sorban kisebb gazdáink, néptanítóink, és egyéb érdeklődők figyelmébe.

Új szemelvények. Táborzsky és Paroch szemelvények kereshetőségben Budapeston megjelent: „Plais de Perles” pour le piano par Françoise Behr. Op. 380. pr. 80 kr.

Az „Apolló” zeneműfolyóirat legújabb száma kövvelkes tartalommal jelent meg: 1. Estelődik, alkonyodik („Ne menj el”, a „Sárga csikó” népszimfóidól a legkedveltebb dal) Magyaranyi József Átirata. 2. Menuetto Mozart 3-ik (Eduard) szimfonijájából. 3. Vig perczek, polka française Nagy Róólól. — A zongorázók és énekesek számára igen ajánlható folyóirat előfizetési ára egész évre 6 frt félésre 3 frt, a jelen szám ára 50 kr., mely a kiadóbirtalhoz (Budapest, Vár országház-utca 94. sz. n.) legkezelesebbben postautalraoznyal küldendő be. Még folyton előfizethetoi az egész évfolyamra. Kivánatra a lap utánvételöl is küldetök.

„Jövönek” cím alatt Letöcsi Gyözö országos képviselő közgazdasági és társadalmi heti lapot tudít april 7-én. Előfizetési ára 6 frt.

Hírek.

Nagy Károlyi gróf Károlyi Gyuláné, született Károlyi Georgine grófné a korán elhunyt nemeskeblü boulesány gyámünnepeét e hó 14-én tartották meg Budapeston a bölcsekké és gyermekmenhely egyuletek, melyeknek buzgó pénztárnoköje volt. — A gyászbeszédöt Novák Lajos egyletti titkár a jeles híszónök tartá.

Hymen Berczelly Jenő miniszteri tanácsos a m. kir. igazsággyi miniszteriumban, közelebb jegyet váltott Csopci Zoltán Etel úrbölggyel, Csopci Zoltán Béla kedves leányával. — Garam Jenő a b. gyarmati kir. törvényezök egyik jeles bírája s a dalgylet buzgó elnöke f. hó 19-én vezette oltárhoz Bérizi Marikát, városunk egyik kiváló szépségét.

Kinovezés. Liposzy Ervin-as ipolyági kir. törvényezök aljegyzőjöl nevezetett ki. — A b. gyarmati kir. törvényezök irokoiköl: Cséfalvay István és Papp Zeig mond neveztetek ki. — Sipos Imre sátor-alja-új helyi törvényezöki bíró saját kérelmére, hatvani járásbíróvá neveztetett ki.

Halálozás. Ifj. Lesli Antal szesönyvi kir. albiröl sulyos csapás érte; f. hó 19-én temetéköl Losonczon kedves nejét szül. Mráz Ottiliát, élete 23-ik évében. Béko poraira.

A budapesti ideil árvis károsultak javára a főváros polgárai által april 6-án tánczvizalom rendeztetik. Azt hiszük, hogy a magyar közönség, mely a külföldi károsultak is annak idején pártfogolta, — a hazai károsultak figyelemre fogja méltatni. A szerkesztösek rendelkezésére bocsátott belöpti jegyeket ajánljuk a n. é. közönség becses figyelmébe.

Nékecsfehérvárott 1879-ik évben országos ipar-, termény és állathállítás rendeztetik. A kiállítás 1879. május 10-én nyitattik meg és tart június 1-ig. A kiállítási bizottság a fehérmegyei gazdasági egyesület tagjából, Fehérmegye és Székesfehérvár törvényhatóságának bizottsági tagjából és Székesfehérvár iparos és gazda közönségéből alakult meg, s már a szervezeti munkákat befejezövn, a végrehajtó bizottság működését megkezöie.

A néptanítóknak. A megye közigazgatási bizottságának a közöl mélt év deczembere hava 13-án 938. száma alatt költ határozata folytán értesitem a tankerület valamennyi iskolai hatóságait, — hogy Lukácsy Sándor „fatenyésztés” című könyvöl azon tanítök, kik e művöl még nem bírják s a kertészet fennebbi ágában magunknak bővebb ismereteket szeretni kívánnak, nálam mind addig, míg kiosztandó készletem tart, ingyen megkaphatják. E b e c k y E m i l, tanfelügyöl.

Danjanich János övegye, mint a magyar gazdaszönyök országos egyuletenek

elnöke felhívást intéz a hon leányalhoz, hogy az országos árvek érdekekben könyöradományokat gyűjtsenek. „Az özegény árvek a legkisebb jétetémenyöl is hálás könyvököl veodók, — a nemes gyűjtoöket is segeylet adakozókat pedig napi leányukba foglalják.” — Ha megyénk hölgyöl megalakították volna már az annyira jétékony övegyletet, úgy ily lelkes felhívás megyénkben is nagyobb víszbangra találna.

A „Nógrádmegyei Népbank Losonczon” özöget visöl pénzüntezet választmánya, a könyvölöl hivataláról lemondott Ausländer Vilmos úr helyére, nyilvános pályázas útján, a két pályázó közül Karkalica Gyula urat választotta meg 16 szavazzal 14 ellenében, melyet Lászy Albert úr nyert.

Bálszezés. Losonczon ez idő eszerint B. Polgár Gyula színtársulata működik, még pedig a közönségnek nem épen megveveodö támogattása mellett. Tagadhatatlánól maga az igazgató első tagja a színpadon is társulatának, csak az a baj, hogy rendszeren töllő szerszköre határain s néha olyanokat meg mer engedni magának, miodökött tisztessegek társaságölöl kilökkelhetök az emberöl. A nökö közül Kopócsiné, Teöreökné, Jámboriné, a férják közül Teöreök, Soós, Veres, Bercsöl és Szász betöllök helyeiket s működtek közre az igazgatóval együtt egy-egy ölvezetesebb este szervezésére. Nyolcz előadásra börtötöl is nyitott e társaság, s e börtöl sikerült is. Azonban a börtölök panaszkodnak, hogy a börtölre az ölvölleges színi jelentésben kijelölt 8 darab közöl csak köttö adatott elő, pedig már négy előadás volt a börtölben s ördösen tartanak tölle, hogy a még hátralövö négy börtöl előadás is csak felerészben felel meg a programnak, tehát a börtöl közönség igényeinek is. Bizony, ha ezt tekintatbe vesszük, igen sürösen hangzának az első színiapokon olvasható azon sorai a színiigazgató úrnak, melyekben a közönségnek egy némely színtársulatban való csatlakozásáról beszöl.

A helybeli izr. öfjöségi piknik f. hó 20-án tartott meg a Bárh féle teremben. Igen népes és egyöntölöl mulaiság, melyen egyes család kivételövel az israelitai elit képvisölve volt. A háziaszonny szerspöt Elifer Izsákné és Gescheit Arminné párat lan tapintattal és kedvességgöl vitték. A jó italok és ételök, melyeket egyes családok oly gazdagon szolgáltattak ööl, csakhamar megtölttek a hatást s a jöködre lámpájába oly olajat szolgáltattak, mely a kedélyesség lángjaival reggöl hatóraig ögött. A fiatalaság s a jelenööl hölgyközörszö szebbnél szebb tagjai által megöveztö, ugyancsak kitölt magáért, amonyyiben szilaj és feszitlen tánczval adott kifejezést jöködrököl. Szöval oly emlékezeses estélyt szervezt az israelitai fiatalaság a jelenööl közönségököl, mely annyiböl is, hogy többen a keresztény testvérek közöl szinte osztoztak e mulaiság ördömben, oly társadalmi mozzanatok mondható, mely az amalgamálása bizonyos moméntumára enged kövvetkeztetéset vonöl. Ennek Köhn Armin úr is adott kifejezést egyik toasztjában. A bájos hölgyök közöl jelenööl volt a fötöböl említett háziaszonnyon kivöl: Elfer Edéné, Rosenbaum Ignáczné, Dr. Köhn Kálmáné, Tomcsák Nándorné, Felsenburg Tivadarné, Weisz Markusné úrbölggyek, továbbá: Köhn Ida és övére, Barth Ilonka, Köhn Hellón és Borta övérek, Klein Juliáka (Varasnyból) Hoy Regin és Rosenbaum Hermin, Köhn Leonora, Weisz Gizella és Vilma övérek, Heksch Regina, Felsenburg Malvinka, Gescheit Berta, Felsenburg Popi-ke, Elfer Hermin, Weisz Antónia és Hanika övérek, Elfer Hermin, Grünbaum övérek, Klein Regin (Kékköböl) Rigöcs Béza, Schwarcs Antónia, Löwy Paulinka, Sobősföld övérek.

Személyi hírek. Reményfy Józsefnöl nevezönpján számos tiszteölög jelent meg, a hivatalnoköl és városi polgárrág köztöl. A kövvelkesben sirdabbilan és ördömdés sirdö megördömöl és meglátsöltesöl. Harmos Öáber úr nevezöspajt számos barátjaival nyonyon tölte meg 2. hó 23-án.

Gyermek színelöadás tartottöl f. hó 23-án B.-Gyarmaton Weisz L. M. témében.

Öándöri hír. Stoll Károly meglámaddö: Hajdú Mihály, Katona Párkas és Jaruska Ferencz Mátrabányán Mársö Gyögyöl ördölves csöndbiztosunk által f. hó 17-én elfogaltak s az egri törvényezöknök átadottak. Nevezöt rablöket töbök büntöny is terhel, melyeknek most jönnök nyomába.

A b.-gyarmati öfjöségi parancsokszö az ördöl értesöl, hogy a lapokban köllötöl febr. 3-ik kövvelkesen jövedelmis s öfjösöl egyuletenek nem adattöl ööl. Mi ezen hírt híszök kütförröknek völt betörröl nyerveöl, jelesölög az öfjösölalatt vonjuk vissza.

Piaci árak B-Gyarmaton.

1878. évi márciusból 18-án.

Északi márkás
Nemtabuza 9 frt 10 kr. — 9 frt 50 kr.
Bom . . . 7 frt — kr. — 7 frt 10 kr.
Árpa . . . 8 frt — kr. — 8 frt 50 kr.
Zab . . . 6 frt — kr. — 6 frt 20 kr.
Kukorica 6 frt 20 kr. — 6 frt 50 kr.

Jegyzte: Székely János.

Nyíltér.*)

Vegrebajtó brutális előadás.

Már B-Gyarmaton oly törvénnyel él P. végrebajtó, hogy nem is tekint a hivatalos órákat, hanem azon túl is beüvösít a kártevő harminc negyedik magával és egy rabolja ki a lovakat szekerestől, szerszámossal az evang. templom földeséért. Tehát óvakodjék mindenképpen az ilyen macskakör-műköltől, akiket még éjjel kúba is el lehet várni.

S. S.

*) E rovart alatti közzétételért nem felelős a szerk.

Feladta: Horváth Danó.

Horváth Danó.

Önkéntes árverezés.

A m. gróf Zichy család Divényi seni orális uradalmához tartozó
1. b. gyarmati u. n. Plattlyfőle a régi paksi országot és klastrom utca szögletén fekvő ház melléképületekkel és kerttel 17000 frt o. é. becsárban,
2. a fehér hegy alatti pinca 150 frt o. é. becsárban.

1878. évi ápril 1-én reggel 10 órakor a Zichyféle „Zöldfa” vendéglő 1. sz. számú szobájában.

3. a bontmegyebeli csábi közbe kocsmája és italmérővel regelenak a Divényi seniorális uradalmi illető teloréza 3500 frt o. é. becsárban.

1878. évi ápril 3-án d. e. 10 órakor Csábon a kocsmája épületében fognak a leg- többet igérőnek nyilvános és magán árve- rés útján eladatul, azon esetben ha ez alka- lommal a becsár meg nem adatnék, újabb árverés fog kitűzteni.

Bánatbér a becsár 10 szasztófia, kész- pónában, vagy takarékpénztári könyvecské- ben, vagy állami értékpapirokban.

A vételár következőleg lofizandó:
a bánatbér a letítés után a vételár egy- negyed részéig kielégítendő.

A második negyed rész az eladásnak a hitbizományi Senior és várományosok meg- erősítése után, mely a vevővel közöltetni fog, azonnal.

A hátralévő fele rész pedig az eladás- uk a hitbizományi hatóság megerősítése után lesz egyaránt kifizetendő.

Az adás vevési, összes kincstári és bé- lyeg illetékeket vevő sajátjából fedezeti.

A tulajdonjog átíratása csak az 5. sz. árverési feltételek teljesítése után fog esz- közölhetőni.

Az uradalmi kormányzáság.

Hirdetmény.

A méltóságos gróf Zichy család Divényi seniorális uradalmához tartozó következő ingatlanok a család által eladóká tétel- vén, felbivatnak mindazok, kik ezeket örök- áron megvenni ohajlják, írásbeli ajánlataikat megfelelő bánatpénzzel ellátva 1878. évi április 15-ig a divényi seniorális uradalom kormányzáságához Budapestre, Budavár, Verbóczy-utca 175. szám. beküldjék, melyek írást további 15 nap alatt fog határozat hozatni.

Az eladás tárgyai:

1. Ludány községében 92 hold föld és legelő, ugyanott egy káposztás.
2. Tamási községben 192 hold erdőrez, ugyanott 48 hold szántóföld és rét, ugyanott az uradalom malomréze.
3. Szentpéter községében „Lipina” nevű erdőrez, ugyanott az uradalmi kocsmája és regala illetőleg, ugyanott az uradalmi malom illetőleg, ugyanott egy beltelék.

4. P. Szalatnyai közbe malomnak az ura- dalmat illető fele része.

5. A málnapataki határban szőlő 115 hold erdőrez.

6. Polichnói 1 hold beltelék.

7. Csábi privát malom,

ugyanott szőlő 1 hold,

8. Alsó Fribeli szőlő 5 hold,

ugyanott gaztevény 948 hold.

9. Halászi határbeli 13 hold rét,

ugyanott az uradalmi 1/2 rész kocsmájog,

10. Haraszi közbe kocsmabéli uradalmi rész,

ugyanott csószlak és beltelék

11. Szelcei közbe kocsmabéli uradalmi rész.

12. Szennai közbe kocsmabéli uradalmi rész,

ugyanott az uradalmi magánház,

ugyanott a közbe malom uradalmi része.

13. Divény-Oroszi határbeli uradalmi „Kra- áni” vendéglő.

14. Dobrocsi közbe kocsmabéli urad. rész,

ugyanott az uradalmi malomjog.

15. Turopolyai közbe kocsmájog uradalmi feloréza,

ugyanott uradalmi tóra beltelék.

16. Nagy-Libercei urad. kocsmája regalival.

17. Felső-Satregovai közbe kocsmája uradalmi illetőleg,

ugyanott két beltelék.

18. Fűrési községbeni közbe kocsmája ura- dalmi illetőleg.

19. Vámosfalván egy urad. ház beltelékkel.

20. Budalehotán közbe kocsmái urad. rész.

21. Nagy-Kőrösön beltelék és kert.

Az uradalmi kormányzáság.

HIRDETÉSEK.

THURY JÁNOS,

fúvókészítő és nagyszerkovács

Budapestben.

Műhely és raktár: Gyár utca 44. sz., az osztrák államvaspálya indóháza átellenében, vagy várcsi boule- vard 39 ik szám alatt. Ajtálja magát mindennemű fúvók a hordható kovácstűzhelyek, kovács-, lakatos-, kőfaragó- és rézműves-műszerek, nemkülönben minden szakmavágó munkák készítésére, egymint ölk aczé- lozására, vasborgonyok kijavítására, új és ócska harangok felszerelésére a lehető legjutányosabb áron. Postos és szilárd azolgalat biztosítatik.

10-9

Finim Rózsai

Batás napanyák,
szellontyúk, női s férfi gallérok,
kézvelők, nyakkendő, fehérnemű
cikkek

**Legújabb divatú süvegek,
honi s francia Crellonokat**

R E I S E R R.
divat- és ruhatárcserélő.

Ozman!

Plevna!

B-Gyarmaton.

Dr. HANDLER MÓR,

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész gyógyít gyökeresen, fényes és tartós siker biztosításon mellett mindennemű

TITKOS BETEGSÉGEKET

- 1) az önfertőzésnek minden következményeit, egymint: **magömléseket**, az ingerlékeny gyenge- séget, az ondófolysást, különösen a **TEHETETLENSÉGET** (elgyengült férfit);
- 2) **húgyveszélyes** (még oly idültet is), a nemzdrések bujakáros feléyleit és másodrendű bujakört minden alakjában és elcsúfításában.
- 3) **húgyveszélyes** károsításokat,
- 4) **friss és idült nyákfolyásokat**, nőknél az **uzynszertt fehér folyást** és az onnan eredő **magtalanságot**,
- 5) **BŐRKIÜTÉSEKET**,
- 6) a **húgyhólyag betegségeit és vizeletési nehézségeket.**

Receid naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig és este 7 órától 8-ig.

Lakik: BUDAPESTEN, Belváros, Kigyó-utca 2. sz. a Kigyó- és Városház-utca sarkán (Rottenbillerféle ház) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Regale bérbeadás.

A salgó-tarjáni kőszénbánya részvénytársulat szán- dékozik bérbeadni:

A) A kővári kocsmát Baglyasallya községben, Nógrádmegyében, igen közel a salgó tarjáni társulati coloniához.

B) Egy kocsmát magában Baglyasallya helységben.

C) A salgó-tarjáni társulati colonián fekvő étházat, tágas helyiségekkel, egy nagy és igen jó sziklapinczével.

D) A társulat kizáró tulajdonát képező regalejogot Zagyva-Rónán és az inaszói (azórdsi) társulati colonián.

Ezen tárgyak vagy egyenként, vagy egyetemesen egy vagy több évre bérbeadhatók — A vállalkozók sziveskedjenek írott ajánlataikat f. évi április 15-ig vagy a budapesti igazgatóságánál, József tér 8-ik sz., vagy a bányaigazgatóságánál Salgó-Tarjában benyújtani, holis a részletes feltételek előbb is megtekinthetők.

2-2

Eladó juhok és tehének

400 darab fiatal grú és tokló, továbbá több darab fejős tehén és egy 5 éves

idomitott házas ló

eladó, bővőbb felvi- lágoztatással szolgál az „CHARTA” cég B-Gyarmaton.

3-1

Van szerencsétje alólírottak a nagy- érdemű közönség tudomására hozni, hogy Balassa-Gyarmaton, a Főntzán, Berczeller Vilmos ur házában

az „Arany fűrész”-hez

czimezve, egy jól berendezett vasüzletet nyitott;

a jutányos ár mellett ajánlja a pontos s gyors kiszolgálást, — kegyes part- fogásért esd tisztelettel

Klein Jakab,
vaskereskedő.